

Sygn. akt IV U 666/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2017 r. w S.

odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 lipca 2016 r. Nr (...)

w sprawie S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu S. M. przysługuje prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2016 roku.

Sygn. akt IV U 666/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 lipca 2016r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił S. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono 2 lata, 3 miesiące i 25 dni, tj. okres zatrudnienia od 1.08.1996r. do 31.12.1998r. (decyzja z 27.07.2016r., k. 27 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony S. M., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Ubezpieczony wskazał, że przez cały okres zatrudnienia pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, w tym w GS „SCh” w K.. Do odwołania dołączono świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z Nadleśnictwa S. za okres od 1.04.1993r. do 31.07.1996r. (odwołanie z załącznikiem, k. 1-2 akt sprawy).

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. uwzględnił pracę w Nadleśnictwie S. od 1.04.1993r. do 16.07.1996r. do pracy w szczególnych warunkach, tym samym ustalając, iż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 5 lat i 5 miesięcy. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia od 10.09.1977r. do 4.02.1991r., ponieważ przechowawca akt osobowych po zlikwidowanej Gminnej Spółdzielni (...) w K. – B. H. nie jest następcą prawnym, a co za tym idzie nie jest podmiotem uprawnionym do wystawiania świadectw wykonywania prac w szczególnych warunkach. Wobec powyższego organ rentowy uznał, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach i odmówił przyznania emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z dnia 9.08.2016r., k. 29 akt emerytalnych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie, k. 3-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. M. w dniu 23 czerwca 2016r. ukończył 60 lat. W dniu 12 lipca 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury.

Ostatecznie na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999r. staż ubezpieczeniowy po uzupełnieniu pracą w gospodarstwie rolnym w łącznym wymiarze 25 lat, w tym 21 lat, 10 miesięcy i 14 dni okresów składkowych, 3 miesiące i 25 dni okresów nieskładkowych oraz 4 lata, 3 miesiące i 21 dni okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczono 5 lat i 5 miesięcy, tj. okresy zatrudnienia od 01.04.1993r. do 16.07.1996r. oraz od 01.08.1996r. do 31.12.1998r. Do pracy w szczególnych warunkach Zakład nie uwzględnił okresu od 10.09.1977r. do 04.02.1991r., ponieważ przechowawca akt osobowych po zlikwidowanej Gminnej Spółdzielni (...) w K. – B. H. nie jest następcą prawnym, a co za tym idzie nie jest podmiotem uprawnionym do wystawiania świadectw wykonywania prac w szczególnych warunkach. Zaskarżoną decyzją z dnia 27 lipca 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z 27.07.2016r., k. 27 akt emerytalnych).

Zgodnie z umową o pracę od dnia 10 września 1977r. S. M. został zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w Kosowie L. na stanowisku kierowcy ciągnika w wymiarze 8 godzin dziennie. Na podstawie umowy zlecenia z dnia 1 maja 1979r. powierzono ubezpieczonemu wykonywanie dodatkowych czynności spedycyjnych w pełnym zakresie, a mianowicie załadunek i wyładunek, odbiór i zdanie ładunku, załatwienie formalności dokumentacyjnych, konwojowanie ładunku, rozliczenie i odpowiedzialność materialną za przewożony towar na samochodzie marki (...). Z dniem 19 marca 1985r. powierzono wnioskodawcy obowiązki kierowcy R.. Zgodnie z angażem oraz umową o pracę z dnia 6 maja 1991r. zawartą z Gminną Spółdzielnią (...) w K. od dnia 6 maja 1991r. powierzono ubezpieczonemu obowiązki kierowcy – N. i R. w pełnym wymiarze czasu pracy. Od dnia 1 sierpnia 1991r. powierzono S. M. obowiązki kierowcy – magazyniera piekarni, a w październiku 1991r. pełnił on obowiązki kierownika piekarni i kierowcy. Od dnia 1 stycznia 1992r. ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku dozorca. W świadectwie pracy z dnia 8 lutego 1991r. wskazano, iż ubezpieczony był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w K. na stanowisku kierowcy od dnia 10 września 1977r. do 4 lutego 1991r. Ze świadectwa pracy z dnia 31.12.1992r. wynika, iż w okresie od 6 maja 1991r. do 31 grudnia 1992r. S. M. był zatrudniony w w/w zakładzie pracy na stanowiskach: kierowca, dozorca-palacz (umowy o pracę, angaże, świadectwa pracy zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego).

W okresie zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w K. na stanowisku kierowcy wnioskodawca rozwoził po sklepach artykuły spożywcze i przemysłowe. Przewozy ubezpieczony wykonywał pojazdem marki R., który jest pojazdem o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i do jego kierowania wymagane jest prawo jazdy kategorii C. Sporadycznie w ramach zastępstwa jeździł także S. i Ż.. Pomimo zatrudnienia na stanowisku kierowcy ciągnika, wnioskodawca nigdy nie wykonywał tych czynności z uwagi na zły stan ciągnika, a gdy zwolniło się stanowisko rozpoczął pracę jako kierowca R.. Dodatkowe czynności wynikające z umowy zlecenia z dnia 1 maja 1979r. dotyczącej przewożenia towaru samochodem marki (...) wnioskodawca wykonywał w godzinach od 5:00 do 6:30, przed

rozpoczęciem dnia pracy jako kierowca samochodu R.. Od 1991r. łączył obowiązki kierowcy i dozorca. Jako kierowca samochodu ciężarowego ubezpieczony pomagał przy pracach załadunkowych i rozładunkowych (zeznania świadków T. F. i T. M. k. 17v-18 akt sprawy; zeznania świadka B. W. k. 27v akt sprawy; zeznania ubezpieczonego k. 18 i 28-28v akt sprawy).

Ubezpieczony posiada prawo jazdy kategorii C i CE od dnia 2 sierpnia 1980r. (kopia prawa jazdy k. 30 akt sprawy).

S. M. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, nadto: oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę k. 2 akt emerytalnych; raport z analizy konta k. 23 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 23 czerwca 2016r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych okresem pracy w gospodarstwie rolnym, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ostatecznie, po częściowym uwzględnieniu przez organ rentowy odwołania wnioskodawcy i wydaniu decyzji z dnia 9 sierpnia 2016r. do pracy w szczególnych warunkach zaliczono staż pracy w wymiarze 5 lat i 5 miesięcy, tj. okresy od 1.04.1993r. do 16.07.1996r. oraz od 01.08.1996r. do 31.12.1998r.

Ubezpieczony wnosił o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w postaci dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego, aktach organu rentowego oraz zeznań świadków i ubezpieczonego, Sąd ustalił, że po uzyskaniu prawa jazdy kategorii C, tj. od dnia 2 sierpnia 1980r., do dnia wynikającego ze świadectwa pracy, czyli do 4 lutego 1991r., ubezpieczony w w/w zakładzie pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku wykonywał prace kierowcy samochodu marki R., zaliczanego do kategorii pojazdów o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Sporadycznie wykonywał przewozy samochodem marki S., a przed rozpoczęciem dnia pracy na podstawie umowy zlecenia realizował dodatkowe czynności jeżdżąc Ż..

W ocenie Sądu pomoc przy załadunku i rozładunku, a nawet samodzielne dokonywanie tych czynności, nie zmieniają kwalifikacji, że wnioskodawca był kierowcą samochodu ciężarowego. Niewątpliwie do zwykłych czynności kierowców samochodów ciężarowych należy również nadzór nad czynnościami ładunkowymi pojazdu. Z istoty charakteru pracy kierowców pojazdów ciężarowych wynika, że przemieszczają oni prowadzone przez siebie pojazdy w celu przewożenia określonych ładunków, a wszystkie czynności związane z obsługą pojazdu i przewożonych ładunków należą do obowiązków kierowców. W konsekwencji nie można ich wyłączyć, a w rezultacie uważać, że ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto w okolicznościach niniejszej sprawy wnioskodawca dodatkowe czynności spedycyjne związane z przewożonym towarem na samochodzie marki (...) wykonywał w ramach umowy zlecenia i nie wchodziły one w skład stosunku pracy. Oznacza to, że formalnie wnioskodawca jako pracownik nie wykonywał omawianych czynności. Zatem także z tej perspektywy nie wykonywał jako pracownik innych czynności niż kierowanie samochodem ciężarowym marki R. i sporadycznie w ramach zastępstwa pojazdem marki S.. Wobec powyższego okres zatrudnienia wnioskodawcy w Gminnej Spółdzielni (...) w K.od 2 sierpnia 1980r. do 4 lutego 1991r. (tj. 10 lat, 6 miesięcy i 2 dni) podlegał zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach. Praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony została ujęta w wykazie A Dziale VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wobec tego po doliczeniu w/w okresu zatrudnienia ubezpieczonego do okresu pracy w szczególnych warunkach dotychczas zaliczonego przez organ rentowy (5 lat i 5 miesięcy) S. M. na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał wymagany przepisami okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy pozwolił zatem uznać, że ubezpieczony w momencie złożenia wniosku o emeryturę w dniu 12 lipca 2016r. spełniał wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do tego świadczenia określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2016r., tj. od miesiąca złożenia wniosku o emeryturę.